

Trøndelag Hestesportsklubb; Høring om mulige endringer i stevnestruktur.

Situasjonsbeskrivelse

Antall ryttere har blitt kraftig redusert, kanskje spesielt på sprangside. Dette merker vi tydelig på antall startende på stevner og at det er vanskeligere å fylle opp med frivillige som kan hjelpe til. Dette betyr at stevnene går med underskudd. Vi kan leve med det for en begrenset periode, men på lengre sikt er selvfølgelig dette ikke levedyktig. I løpet av de siste 10 årene har også antall rideskoler blitt dramatisk redusert. Det positive er at en ny rideskole starter opp i disse dager.

Det har nok også bredt seg en holdning hos mange om å melde seg inn i en klubb som har lite eller ingen aktivitet for å slippe å bidra på f. eks. stevner. Vi har altfor mange klubber omkring Trondheim, hvor under halvparten arrangerer stevner.

Spørsmål 1: hvilke endringer i stevnestrukturen foreslår dere for å få til økt regional aktivitet og kortere reisevei?

Kvalifiseringer kan gjøres i egen region.

Spørsmål 2: hvordan bør en slik differensiering være slik at man sikrer en rimeligere inngang til sporten?

Dette kan fort bli for komplisert. Tror derfor det bør knyttes til stevnetype og klasser, ikke til alder.

Når det gjelder kostnader må det også være en balanse mellom inntekter til klubb og stevneutgifter. Vi tror at for D stevner i sprang er det ikke nødvendig med to dommere. Eventuelt kan det knyttes opp til antall startende. For eksempel har vi typisk fra 30 til 70 startende pr. dag. Da går stevnet i underskudd. Økte utgifter til teknisk personell er en vesentlig årsak til dette.

Spørsmål 3: hvordan bør en slik kvalifisering settes slik at man ivaretar både mindre transport (bedre hestevelferd og mindre fotavtrykk), en bedre utdanning av rytter/kurs i forhold til progresjon, samt stimulere til en bredere geografisk fordeling av stevneaktiviteten og ivareta klubbens økonomi ved arrangement?

I utgangspunktet bør all kvalifisering kunne gjøres i egen region. Dette vil antakelig bety at kravene til stevnetype må reduseres. Her vil det nok være store forskjeller hvor i landet man bor så kanskje en må differensiere noe på det.

Spørsmål 4: hvordan kan man ivareta aldersbestemt premiering i klasser som består av både barn, ungdommer og voksne?

Noe av det fine med denne sporten er at både barn og «gamlinger» kan delta på lik linje. For mange barn og ungdommer tror jeg det er litt stas å starte samme klasse som noen av

forbildene sine. Synes derfor at en differensiert premiering i samme klassen både blir komplisert og unødvendig.

Spørsmål 5: hvordan kan man regulere dette slik at man ivaretar både klubbens ønske om et attraktivt stevne, samtidig som man også ivaretar spørsmålene om klimafotavtrykk (lang reisevei), frivilligheten, teknisk personells deltagelse og unge rytteres utfordring med fravær fra skole?

Stevner utover det tradisjonelle to dagers stevnet er utfordrende mhp stevnepersonell. Vi erfarer at det er vanskeligere å bemanne stevner på hverdag, naturlig nok. I tillegg må mange av de frivillige og deltakere ta seg fri fra arbeid, studier og skole. Derfor bør det vurderes å redusere maksimalt antall stevnedager til tre.

Spørsmål 6: Hvordan kan man regulere dette og samtidig ivareta klubbens økonomi ved arrangement?

Når det arrangeres f. eks. L/D stevne eller D/UK stevne gjøres dette for å øke deltakelsen. Ethvert stevne krever et visst antall deltakere for at stevneøkonomien skal gå i pluss. Samtidig har dette også et element av rekruttering i seg, da mange ferske utøvere synes det er attraktivt å være med på samme stevne som sine forbilder. Hvis det skulle bli slik at dette ikke lar seg gjøre vil resultat bli dårligere økonomi i klubben, et redusert antall stevner og færre medlemmer.

Spørsmål 7: hvilke typer konkurransekonsepter appellerer til deres unge medlemmer? Er det et ønske om nye bedømmingsformer innen de eksisterende grenene eller er det et ønske om andre konkurranseformer (f.eks. ulike lagkonkurranser, kombinert av flere grener, selvutviklingskonkurranser osv.)?

Lagkonkurranser er positivt. Det skaper samhold på tvers av alder og ferdigheter. Derfor er lagkonkurranser viktig. I dag har vi kun Norgesserien. Det burde vært minst en slik konkurranse i tillegg. Når det gjelder Norgesserien er det slik at vinneren av lag-NM arrangerer neste års Norgesserie finale. Dette kan medføre lange reiseveier for mange som ønsker å delta. Derfor bør det vurderes å arrangere Norgesserien på faste stevneplasser, f.eks. Drammen, Hønefoss, Porsgrunn.